

- b. i andra hand, för det fall ärendet inte är färdigt för avgörande, återförvisa ärendet till förstainstansrätten,
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna och, om ärendet återförvisas, i andra hand förordna om att förstainstansrätten skall besluta om rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför följande grunder till stöd för sitt överklagande av nämnda dom:

Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid sin tolkning av kriteriet avseende påverkan på handeln mellan medlemsstaterna av avtalen mellan företagen och företagens beteende, och vid tillämpningen av detta kriterium i förevarande fall. Förstainstansrätten har felaktigt relativiserat betydelsen av det kriterium som rör de marknadsavskärmande verkningarna. Det är inte klart av vilka skäl rätten inte ansåg att kriteriet rörande de marknadsavskärmande verkningarna är av stor vikt, åtminstone som indicium, vid bedömningen av huruvida det föreligger påverkan på handeln mellan medlemsstaterna. Klaganden gör dessutom gällande att förstainstansrätten har gjort en helhetsbedömning av de gränsöverskridande verkningarna av mötesgrupperna, i stället för att göra en separat prövning av varje mötesgrupp i "Lombardnätverket" utifrån deras eventuella verkningar på handeln mellan medlemsstaterna. En vidstäckt tolkning av artikel 81.1 EG, innebärande att en kartell som omfattar en medlemsstats hela territorium till sin art är sådan att den medför en avskärmning av marknaderna och innebär påverkan på handeln mellan medlemsstaterna, eller att det i vart fall föreligger en stark presumtion i den riktningen, strider mot denna gemenskapsrättsliga bestämmelses syfte.

Förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte tillämpa de kriterier för tillskrivning av omsättning som utvecklats av kommissionen och i rättspraxis när den tillskrev huvudbanken de decentraliserade bankernas marknadsandelar. Rätten underlät därvid att beakta att det både i fråga om den omsättning och de marknadsandelar som tillskrivs i förevarande fall rör sig om samma sakfråga, nämligen fastställelsen av de böter som får åläggas. Det finns inte något skäl till att de likartade frågorna rörande tillskrivningen av omsättning och marknadsandelar behandlas med tillämpning av olika kriterier. Även om det anses att de decentraliserade bankernas marknadsandelar kan tillskrivas huvudbanken enligt ett annat kriterium än dem som gäller tillskrivningen av omsättning, är det kriterium som förstainstansrätten har valt oriktigt och rättsstridigt.

Förstainstansrätten har felaktigt underkänt klagandens anmärkningar att kommissionen underlät att beakta förmildrande omständigheter. I den rättsliga bedömningen underlät förstainstansrätten särskilt att ta tillräcklig hänsyn till den omständigheten att klaganden hade haft en underordnad roll i kartellen och att det inte hade krävts några tvångsmässigt genomförda kontroller i fråga om klaganden, som frivilligt hade samarbetat med kommissionen. Klaganden hade en mycket liten marknadsandel och hade inte inbjudits till den snäva kretsen av de andra bankerna och hade deltagit i betydligt färre möten än dessa. Förstainstansrätten underlät i viss mån att över huvud taget beakta de faktorer som klaganden anför till stöd för att det förelåg förmildrande omständigheter. Varken kommissionen eller

förstainstansrätten har uppfyllt sin skyldighet att ta ställning till de återopade omständigheterna och göra en riktig rättslig prövning av dem.

(¹) EUT C 331, s. 29.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 9 mars 2007 – Belgische Staat mot N.V. Cobelfret

(Mål C-138/07)

(2007/C 117/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Belgische Staat

Motpart: N.V. Cobelfret

Tolkningsfråga

Är bestämmelser såsom den belgiska ordningen för slutligt beskattningsbara intäkter, enligt vilken avdragsgill utdelning i ett första led läggs till moderbolagets beskattningsunderlag och den härvid mottagna utdelningen enligt artikel 205.2 WIB därefter i ett senare led endast kan dras av från moderbolagets beskattningsunderlag (till 95 procent) i den mån det finns ett beskattningsbart överskott i moderbolaget, förenliga med artikel 4 i rådets direktiv 90/435/EEG (¹) av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, eftersom en sådan begränsning av DBI-avdrag får till resultat att ett moderbolag kommer att beskattas för den mottagna utdelningen under en senare beskattningsperiod om bolaget inte hade eller hade ett otillräckligt beskattningsbart överskott under den beskattningsperiod då utdelningen erhöles, eller åtminstone att det skattemässiga underskottet från den beskattningsperioden felaktigt förbrukas och således inte längre kan överföras till ett belopp som motsvarar den mottagna utdelningen, vilken för det fall det saknas ett skattemässigt underskott under alla omständigheter hade varit skattefritt till 95 procent?

(¹) EGT L 225, s. 6; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 25.